

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Cîrlig Ion în numele inculpatului Postica Dumitru și de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Buliga Valerii, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Postica Dumitru Efimovici,

născut la 12 octombrie 1985, originar și domiciliat pînă la reținere în r-nul Căușeni, str. Burebista 32,

și

Buliga Valerii Constantin,

născut la 13 septembrie 1990, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu 22/1b, ap. 910,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 08 octombrie 2013 - pînă la 30 aprilie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 21 mai 2014 - pînă la 10 septembrie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 13 noiembrie 2014 - pînă la 21 ianuarie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 aprilie 2014, au fost condamnați:

- Buliga Valerii în baza art. 321 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 martie 2011, definitiv fiindu-i

stabilită pedeapsa de 4 ani și 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

- Postica Dumitru în baza art. 321 Cod penal la 4 ani închisoare, în baza art. 217⁵ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Obninsk, regiunea Calujsk, Federația Rusă, transferat pentru executarea pedepsei în baza încheierii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2009, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Temciuc Vitali, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Buliga Valerii împreună cu Postica Dumitru, executînd pedeapsa cu închisoare în Penitenciarul nr. 4, situat în mun. Chișinău, or. Cricova, str.Luceafărul 9, la 06 august 2013, aproximativ la ora 09³⁰, în timpul efectuării percheziției în sectorul nr.1 al Penitenciarului 4, într-un ascunziș improvizat în podea fiind depistate mai multe telefoane mobile păstrarea cărora de către condamnați este interzisă potrivit anexei nr.7 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, urmînd scopul nesupunerii prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului de a preda benevol obiectele interzise, acționînd în scopul împiedicării depistării și ridicării acestora, în timpul ridicării telefoanelor mobile de către șeful Serviciului regim și supraveghere a Penitenciarului nr.4 – V. Temciuc, l-au agresat fizic, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 3852 din 06.08.2013, vătămări corporale neînsemnate.

2.1. Postica Dumitru, executînd pedeapsa cu închisoare în penitenciarul nr. 4, Cricova, avînd scopul consumului ilicit de substanțe narcotice pe teritoriul penitenciarului, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admițînd în mod

conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, a consumat substanțe narcotice, iar la 06 august 2013, fiind suspectat de consumul substanțelor narcotice, a fost escortat la Dispensarul Republican de Narcologie, unde, în urma examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, conform procesului-verbal nr. 1417 din 06.08.2013, s-a constatat că acesta avea consecințe a consumului de substanțe narcotice – *cannabinoide*.

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpații Buliga V. și Postica D. care au solicitat:

- inculpatul Buliga V., casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că constatarea faptei și adresarea către organul de urmărire penală contravine prevederilor art. 273 alin.(1) lit. f) Cod de procedură penală, sau administrația penitenciarului nu a constatat în acțiunile sale fapta prevăzută de art. 321 Cod penal, nefiind depusă cerere în privința lui la organul de urmărire penală. La adoptarea sentinței de condamnare, instanța a dat dovadă de discriminare a părții apărării în comparație cu partea acuzării, deoarece în cadrul examinării cauzei, au fost admise declarațiile acuzării, care sunt cointeresate și contravin între ele. Consideră că partea vătămată Temciuc V. este cointeresat în dobândirea ilicită a prejudiciului, deoarece epoletul rupt nu costă 600 lei. Începerea și desfășurarea procesului penal în baza cererii părții vătămate o consideră ilegală, fără a fi constatată de către administrația penitenciarului fapta prevăzută de art. 321 Cod penal. Nu cunoaște ce se afla în ascunziș, deoarece recent a fost transferat în sectorul dat, recunoaște că a tras de haină, dar nimic mai mult, ceea ce a fost confirmat și de partea vătămată, însă acesta nu poate constitui violență, mai mult că faptul dat nu a fost documentat în modul corespunzător.

- inculpatul Postica Dumitru, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe ambele capete de învinuire, din motivul lipsei în acțiunile sale a semnelor constitutive de componentă a infracțiunii. Nici în cadrul urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești nu a fost confirmată vinovăția sa. Consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond pe episodul art. 217⁵ alin.(1) Cod penal, precum că el a consumat droguri, fapt constatat în baza procesului-verbal de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.1417 din 06.08.2013,

sau în speță nu au fost examinate chimic probele relevate de sânge. Instanța neîntemeiat a respins demersul privind numirea unei expertize narcologice în baza documentelor medicale, pentru a fi stabilit adevărul. La fel, este neîntemeiată și concluzia instanței pe învinuirea în baza art. 321 Cod penal, la baza căreia fiind puse declarațiile martorilor care sunt colegi de lucru a părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2014, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de inculpații Buliga Valerii și Postica Dumitru.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că instanța de fond la examinarea cauzei a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept, dând o apreciere cuvenită probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității lor, precum și din punct de vedere al coroborării lor, pronunțând o sentință legală și întemeiată.

Instanța de apel a conchis că, deși inculpații nu-și recunosc vina în comiterea infracțiunilor imputate, vina lor se dovedesc prin sistemul de probe cum ar fi: declarațiile părții vătămate Temciuc Vitalie, a martorilor Costin A., Andrușca V., Roșca I., Țurcan P., Sacovschi V., precum și probele materiale, raportul de expertiză medico-legală nr. 3952 din 06.08.2013, procesul-verbal de percheziție și ridicare nr. 733 din 06.08.2013, raportul colaboratorului de poliție, denunțul cet. Roșca I., procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 1417 din 06.08.2013.

La fel, instanța a respins, argumentul inculpatului Buliga V. precum că, constatarea faptei și adresarea către organul de urmărire penală contravine prevederilor art. 273 alin.(1) lit.) Cod de procedură penală, șeful instituției penitenciare neconstatînd în acțiunile sale fapta prevăzută de art. 321 Cod penal, deoarece în speță, procedura de începere și desfășurare a urmăririi penale de învinuire a inculpaților în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal a fost respectată, sau, conform prevederilor art. 274 alin.(2) Cod de procedură penală, *în cazul în care organul de urmărire penală sau procurorul se autosesează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată, apoi, prin ordonanță, dispune începerea urmăririi penale, prin urmare, inițierea de către organul penal a urmăririi penale și constatarea în cadrul acesteia, a*

circumstanțelor în care au fost comise infracțiunile imputate nu contravine procedurii stabilite, inclusiv în condițiile în care comiterea acestora de către inculpați este dovedită cert prin probele acumulate.

Mai mult ca atât, inițial, urmărirea penală în privința inculpaților a fost pornită în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal, în baza plîngerii persoanei cu funcție de răspundere Temciuc V., procedură care, la fel, a fost respectată, iar potrivit rechizitoriului, la 24.09.2013, inculpații au fost scoși de sub urmărire penală în această parte, deoarece acțiunile lor nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

Deasemenea, instanța a respins motivul invocat de Buliga V. referitor la faptul că instanța de fond la adoptarea sentinței a dat dovadă de discriminare a părții apărării, deoarece acesta nu corespunde adevărului, prima instanță examinînd probele în cumul prin prisma pertinentei acestora, astfel încît argumentul nominalizat a fost invocat exclusiv cu scopul de a induce instanța în eroare, fiind combătut prin cumulul de probe și tendința acestora de eschivare de la răspundere.

Cît privește argumentul lui Postica D. referitor la faptul că nu s-a dovedit vinovăția sa în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217⁵ alin.(1) și art. 321 Cod penal, sau, din cele expuse mai sus, vina acestuia rezultă cert.

Astfel, consumarea de către Postica D. a substanțelor narcotice a fost constatată prin procesul-verbal nr. 1417 din 06.08.2013 de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, act ce nu a fost contestat de către persoana vizată și avocatul acestuia, iar instanța a constatat că, acesta este complet și suficient pentru a constitui o probă în cadrul prezentului proces, dubii referitoare la conținutul acestuia și concluziile expuse lipsind. Instanța a conchis că, respingerea demersului părții apărării privind numirea expertizei medico-legale narcologice este întemeiată, deoarece întrebările înaintate în demers nu pot constitui obiect al unei astfel de expertize sau, la materialele cauzei este anexat atât procesul-verbal nominalizat cît și răspunsul Instituției Medico-Sanitară Dispensarul Republican de Narcologie din 14.02.2014, eliberat în baza plîngerii avocatului în interesele lui Postica D.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Cîrlig I. în interesele lui Postica D. care invocînd prevederile art. 427 pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate cu

pronunțarea unei noi hotărâri, menționând că motivele recursului le va depune ulterior după ce va face cunoștință cu materialele cauzei.

6.1. Recurs ordinar a declarat avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Buliga Valerii, care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că instanțele de judecată nu au examinat minuțios probele administrate, iar potrivit materialelor cauzei învinuirea este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate și a martorilor, care sunt angajați ai penitenciarului și au participat la percheziția din celula unde recent a fost transferat inculpatul Buliga V.

Consideră, că hotărârile contestate sunt neîntemeiate, contrare scopului procesului penal, care prevede protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și a faptelor ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului Buliga V., menționând că obiecțiile la care se fac trimitere în recurs au fost examinate în instanța de apel, care respectând prevederile art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, prin urmare, recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Cîrlig I.
numele inculpatului Postica Dm.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În recursul avocatului Cîrlig I. în numele inculpatului Postica D., se invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești art. 427 pct.6) și 8) Cod de procedură penală, nefiind argumentat recursul în nici un mod, invocînd că după ce va face cunoștință cu materialele cauzei va depune suplimentar recurs în care va indica motivele acestuia, ceea ce nu a fost făcut.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Astfel, conform art. 430 pct. 3), 4), 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă:

- denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărîrea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apelul și motivele invocate în apel;

- denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului;

- conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza data.

Din cele relatate mai sus, Colegiul reține că prevederile legii procesual penale nu au fost respectate de către recurent, potrivit art. 430 Cod de procedură penală.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

În speță, avocatul – recurent la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală, și în situația data se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

8.2. Cu referire la recursul avocatului Antoci M. în numele inculpatului Buliga Valerii.

Potrivit textului recursului ca temei de casare a hotărârilor judecătorești este invocat art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma data la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Sub aspectul situației de *“neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Buliga în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărârilor instanțelor judecătorești, prin care se confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate, și anume prin declarațiile:

- *părții vătămate Temciuc V.*, care a relatat că pe inculpații Buliga V. și Postica D. îi cunoaște în calitate de deținuți ai penitenciarului, deoarece activează în cadrul sistemului penitenciar nr. 4 Cricova. La data de 06.08.2013, în prima jumătate a zile a fost efectuată percheziție în camera inculpaților, iar el a fost atacat de către aceștia, când a depistat ascunzișul în care se aflau obiectele interzise. A fost ridicat un telefon mobil de model „Nokia”, după care anunțate organele de poliție. Scopul percheziției a fost ridicarea obiectelor interzise. Când a intrat în celulă, acolo se aflau 4 condamnați, doi dintre care au ieșit, în celulă au rămas condamnații Postica și Buliga. Ultimii au fost întrebați dacă nu au careva obiecte interzise, după care s-a început

efectuarea percheziției. A depistat un ascunziș în podea și s-a aplecat să ridice obiectele, iar în acel moment condamnații se aflau în spatele său. Primul l-a atacat Postica în față. În acel moment a băgat mâna în ascunzis și se ținea, cu gândul că colaboratorii îl vor ajuta, dar Buliga V. îl trăgea de uniformă din partea dreaptă, în rezultat fiindu-i deteriorat epoletul de la umărul drept, iar Postica l-a atacat în față și el a căzut jos în genunchi. După ce s-a ridicat, a observat că în celulă intrase și ceilalți condamnați, care scoteau careva obiecte din ascunziș și le aruncau peste fereastră. În celula dată au mai fost efectuate percheziții, dar comportamentul condamnaților nu a fost întotdeauna agresiv. Condamnații au fost agresivi, deoarece au încercat să ascundă obiectele interzise.

- *martorului Costin A.*, care a declarat că pe inculpații Buliga V. și Postica D. îi cunoaște în calitate de deținuți ai penitenciarului, deoarece el activează în cadrul sistemului penitenciar nr.4 Cricova. A plecat în sectorul 8, unde se aflau deținuții Buliga și Postica în camera cărora a fost efectuată percheziția cu scopul de a ridica obiecte interzise. A fost depistat un ascunziș în podea, iar condamnații Postica și Buliga au strigat să vină și alți deținuți. Aceștia aflându-se în spatele colaboratorului penitenciarului Temciuc V., văzînd că s-a găsit ascunzișul, din care s-a ridicat telefonul mobil, au sărit deasupra lui Temciuc și Țurcan, după care au venit și alți deținuți. Temciuc V. avea niște leziuni în regiunea feței, iar haina era defectată - ruptă epoleții. Ambii deținuți au sărit peste Temciuc. Nu poate spune de cine au fost provocate aceste leziuni corporale. În momentul percheziției din colaboratorii penitenciarului erau Țurcan, Andrușca, Roșca, Temciuc și el. La percheziție condamnații au fost întrebați dacă au careva obiecte interzise;

- *martorilor Andrușca V., Roșca I., Țurcan P.*, care au depus declarații asemănătoare cu cele ale lui Costin A.

și actele cauzei: - *plîngerea lui Temciuc V. din 06.08.2013*, prin care ultimul solicită să fie atrași la răspundere condamnații Buliga V. și Postica D., care la data de 06.08.2013, aproximativ la ora 09³⁰, în timpul măsurilor de regim, l-au atacat; - *raportul colaboratorului de poliție Franț V.*; - *raportul de expertiză medico-legală nr. 3952 din 06.08.2013*, în rezultatul căruia la Temciuc V. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate (f.d.28, vol.I); - *procesul-verbal de percheziție și ridicare nr. 733 din 06.08.2013* în cadrul căruia a fost depistat un ascunziș în podea și ridicat telefonul mobil de model „Nokia 1280” și un

încărcător pentru telefon (f.d.34, vol.I).

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui V. Buliga, după cum rezultă din hotărârile instanțelor judecătorești, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt motivându-și concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele avocatului, precum că inculpatul Buliga V. nu a comis infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat, sînt neîntemeiate și contravin probelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Lipsit de temei este și argumentul avocatului, precum că învinuirea adusă lui Buliga Valerii este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate și a martorilor, care toți sunt angajați al penitenciarului și au participat la percheziție, deoarece este evident că învinuirea adusă inculpatului nu poate fi bazată pe declarațiile altor martori care nu sunt colaboratori ai penitenciarului, din motiv că în penitenciar accesul persoanelor străine este strict interzis. Mai mult ca atît, vinovăția lui Buliga V. se întemeiază și prin probele materiale cum sunt: - plîngerea cet. Temciuc V., - raportul colaboratorului de poliție, - raportul de expertiză medico-legală nr. 3952 din 06.08.2013, - procesul-verbal de percheziție și ridicare nr. 733 din 06.08.2013, - ordonanța privind începerea urmăririi penale din 24.09.2013.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul conchide că faptei săvîrșite de către Buliga V. i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75, 82 Cod penal, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, gradul prejudiciabil al faptei comise, persoana vinovată, care anterior a fost judecată și a comis infracțiunea în stare de recidivă, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori

atenuează răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului Buliga V., fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva sentinței Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2014, de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Buliga Valerii, ca fiind vădit neîntemeiat, iar cel declarat de avocatul Cîrlig Ion în numele inculpatului Postica Dumitru, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 430 pct.5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 19 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti